

Szálinger Balázs

Nagybányai vászon

A régi életünkben jártam,
És nem kérdezett rólad senki;
Vagy ott se voltál? Lehet ez? Ki
Voltál velem egyáltalán? Van

Egy bizonyítékok magadra
Néhány boldogságot sugárzó
Fényképen kívül? Megalázó
Volt ott lenni. Pedig, szavamra,

Nemrég színes falveleket raktunk
A járdára a múzeum elé.
Vagy erről csak a szó tanúskodik,

S nincs már szavam? Ma úgy sejtem, alattunk
Vászon feszült, nem is fontos, kié,
És aznap csak elrontott valamit.